

Veiða og veiðilóg

HETTA er tann tíðin, tá menn taka havhest, og eisini kann skarvur skjótast frá 1. september. Næsta mánaðarskifti er eisini loyvt at skjóta lomviga, álku og lunda.

IKKI er tað sørt, at hesir móguleikar verða troyttir. Veiðiloyndi er í mongum færoyingum borið og ein ítróttur er tað eisini nú á døgum. Fyrr var veiðan neyðug fyri at livbjarga sær. Tað er hon ikki í dag, men kortini hevur fongurin alstóran týðning í mongum heimi. Ikki minst í hesum trongu tíðunum. Tað sæst eisini á talinum á bátum, sum

»stima« eftir havhesti. SPURNINGURIN er so, hvussu vit húsast við hesum tilfeinginum, og hvussu myndugleikarnir seta karmarnar upp fyri veiði eftir sjófugli, tí talan er bæði um ein umhvørvispurning og ein veiðispurning.

FYRR í ár legði landsstýrið fram eitt uppskot til nýggja veiðilóg. Uppskotið hevði nóg gott í sær, men har vóru sanniliga eisini lýti. Uppskotið var ein forboðslóg, men nøkur undantøk eru um hvør fuglur kann veiðast.

TAÐ fall t.d. mongum fyri bróstið, at ikki skuldi vera loyvt at skjóta skurða, kráku og ravn á landi. Og tað forboðið var fullkomiliga óneyðugt. Meira enn nóg mikið er til av

hesum skaðafugli og skurður er góður matur. Hetta var eitt av teimum pettunum í lógini, sum bæði veiðimenn og tingmenn vóru ímóti, so tað kundi verið broytt.

LOMVIGIN verður altíð settur í samband við fuglaveiði. Lagnan hevur ikki verið lomviganum blið og stovnurin er so langt niðri, sum menn ikki vita at siga frá. At árið í ár hevur verið hampiligt er eingin orsök til at ivast í banninum at veiða lomviga. Tvørturímóti. So lítið er til av lomviga, at skjótingin til havst á vetri eisini átti at verðið bannað. Hinvegin kann vera loyvt at skjóta álku. Støðan hjá lundanum eigur hinvegin at verða umhugsað, tí seinastu árin er lítið og einki komið undan, hóast tað mundi

ganga hampiliga væl í ár.

MEN YMISKT positivt var við í uppskotinum. M.a. heimildin at krevja veiðiroynd og veiðiloyvi. Hetta hava øll framkomin lond, og henda spurningin áttu vit eisini at umrøtt. Tað sæst alt ov ofta, at serliga unglingar hvørki duga at handfara skotvápna ella hava tann neyðuga veiðimoralin. Alt ov ofta sæst, at tað verður skotið fyrilitleyst og eitt alt ov stórt tal. Eitt er at fara út og skjóta sær nakrar skarvar fram við landi, men at skjóta einar 75 skarvar, sum ein bátur gjørdi nú um dagarnar, er óneyðugt. Tað sama er við álku ella lomviga. So okkara uppskot til myndugleikar og veiðifelagið: skiftið orð um veiðiloyvi og veiðihámark!

Albert sleppur frá

Mitt í næstu viku er Føroya Rættur liðugur at avhoyra vitnini í Heygadrangamálinum

Tá sakarmálið um Heygdrang varð tikið upp aftur gjáramorgunin, gjørdur verjarnir hjá teimum ákærdu vart við, at teir ikki krevja Albert Mortensen, skipsmeklara, avhoyrdan um vitni. Tað vóru verjarnir, sum upprunaliga áttu hava hann at vitna. Skerir hevur ongan áhuga í at hoyra Albert, sum tí sleppur frá at møta á Parnassinum.

Eitt annað vitni, ið skuldi møta í rættinum í hesum umfarinum, var Bo Jørgensen, sum starvaðist í danska Handelsbankanum. Byggilánið til Heygdrang kom úr Handelsbankanum, og ætlanin var at fáa henda mann at vitna fyri at fáa greiðu á,

hvat fyrifórst tann dagin, Kristoffur Thomassen vegna landsstýrið var niðri og undirskirvaði byggilánið.

Men Bo Jørgensen kundi ikki koma til Føroya nú, tí hann er staddur í New York. Í skrivi til rættin hevur hann biðið um at sleppa frá at vitna. Hann upplýsir, at hann ikki hevur verið í Handelsbankanum síðan 1986 og ikki hevur atgongd longur til síni egnu notat frá tí tíðini, hann var í bankanum.

Rætturin sleppur kortini ikki Bo Jørgensen so. Hann verður aftur í Danmark frá 29. september til 27. oktober, og avgjørt varð, at Christian Andressen, advo-

katur, í hesum tíðarskeiði skal til Danmarkar at avhoyra hann.

Av vitnum, ið eftir eru at hoyra, eru Tormóður Dahl, Signar Dam, Tummás Ørv, Meinhard Haldansen, Jógvan Páll Lassen, Hans J. Laursen og Jógvan Hanus Dam. Teir møta allir í næstu viku.

randi

Hvørja ferð eitt umfar byrjar og endar í Heygadrangamálinum, fara ákærdir, verjar og ákærin sleipandi við øllum skjølunum í málinum. Gjáramorgunin stóð Kaimar í gongini á Hotel Hafnia, tá Trúgv Jacobsen, verjin hjá Kristin Rasmussen, kom við øllum sínum ringbendum

Nakað var innbyggt

Finnbogi Christiansen helt Óla Zachariassen vera smáligan, tá hann ótolnaðist eftir pengum frá Heygum, tí skipasmiðjan visti, at eyka upphæddir vóru innbyggar í byggikostnaðin, og at skipasmiðjan tí fekk tað, skipið kostaði at byggja. Hetta segði Tormóður Djurhuus, tá hann frígðjamorguninn varð avhoyrdur sum vitni í Heygadrangamálinum

Á Parnassinum, har Føroya Rættur nú aftur heldur til við Heygadrangamálinum, hava møtt tey vitni, sum hava havt ilt við at minnst aftur til 80-árin.

Tormóður Djurhuus, advokatur, hevði als ongar trupulleikar við at minnst, umframt at hann hevði fyrireikað seg væl til avhoyringina. Hann legði tvørturímóti øll kortini á bordið.

Tormóður Djurhuus virkaði javnan sum sakførari hjá skipasmiðjuni, og hann plagdi eisini at vera orðstýr-

ari á aðalfundinum hjá skipasmiðjuni.

Hann mintist væl, at Óli Zachariassen í januar 1988 vendi sær til sín og greiddi frá, at trupulleikar vóru við Heygadrangi. Óli Zachariassen hevði gjørt greitt, at Heygar ikki hevði figging til skipið, og at arbeiðið tí varð steðgað.

Tormóður Djurhuus greiddi frá, at Óli Zachariassen kom til sín eftir at hava verið á fundi í Føroya

